

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (Polska) w dniu 14 marca 2016 r. – Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra przeciwko Szpitalowi Specjalistycznemu im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

(Sprawa C-149/16)

(2016/C 222/03)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra

Strona pozwana: Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust 1 i art. 2 Dyrektywy Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych ⁽¹⁾, w związku z zasadą skuteczności prawa, należy interpretować w ten sposób, że pracodawca dokonujący wypowiedzeń warunków pracy i płacy, odnośnie umów o pracę (wypowiedzenie zmieniające) jedynie w zakresie warunków wynagrodzenia z uwagi na trudną sytuację finansową, ma obowiązek zastosowania procedury wynikającej z powyższej dyrektywy, a także konsultacji tych wypowiedzeń z zakładowymi organizacjami związkowymi, pomimo że prawo krajowe - ustawa z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 r. nr 90 poz. 844 ze zmianami) w artykułach 1, 2, 3, 4, 5 i 6 nie zawiera jakichkolwiek regulacji co do wypowiedzeń warunków umowy o pracę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, s.16; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 003 P. 327 – 332.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Słowenii

(Sprawa C-153/16)

(2016/C 222/04)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Kukovec i E. Sanfrutos Cano)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że tolerując istnienie ciągłej i utrzymującej się sytuacji braku bezpieczeństwa środowiskowego i sanitarnego, wobec nieodpowiedniego składowania znacznych ilości zużytych opon wraz z innymi, również niebezpiecznymi, odpadami oraz ich unieszkodliwiania niezgodnego z wymogami dyrektywy w sprawie składowania odpadów, Republika Słowenii naruszyła art. 12 (Unieszkodliwianie), art. 13 w odniesieniu do gospodarowania odpadami z uwzględnieniem ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska i art. 36 ust. 1 (Egzekwowanie i sankcje) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, oraz art. 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy w sprawie składowania odpadów;

— obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Słowenii tolerowała istnienie ciągłej i utrzymującej się sytuacji braku bezpieczeństwa środowiskowego i zdrowotnego wobec nieodpowiedniego składowania znacznych ilości zużytych opon wraz z innymi, również niebezpiecznymi, odpadami oraz ich unieszkodliwiania niezgodnego z wymogami po pierwsze dyrektywy w sprawie składowania odpadów i po drugie dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 25 marca 2016 r. – F. Hoffmann-La Roche AG, La Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma
SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato**

(Sprawa C-179/16)

(2016/C 222/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F. Hoffmann-La Roche AG, La Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma SpA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawidłowa wykładania art. 101 TFUE zezwala na uznanie za konkurentów stron umowy licencyjnej w sytuacji kiedy przedsiębiorstwo będące licencjobiorcą działa na odnośnym rynku właściwym tylko na mocy samej umowy? Czy, i ewentualnie w jakim zakresie, w takiej sytuacji, ewentualne ograniczenia konkurencji między licencjodawcą a licencjobiorcą, nawet jeżeli nie zostały wyraźnie przewidziane przez umowę licencyjną, pozostają poza zakresem stosowania art. 101 ust. 1 TFUE lub, w każdym razie, objęte są zastosowaniem wyjątku prawnego, o którym mowa w art. 101 ust. 3 TFUE?
- 2) Czy art. 101 TFUE zezwala krajowemu urzędowi ds. ochrony konkurencji na określanie rynku właściwego w autonomiczny sposób w stosunku do treści pozwoleń na wprowadzenie do obrotu produktów leczniczych wydawanych przez właściwe farmaceutyczne organy regulacyjne {AIFA [Agenzia italiana del farmaco (włoską agencję leków)] i EMA [European Medicines Agency (europejską agencję leków)]} lub czy, przeciwnie, dla dopuszczonych produktów leczniczych rynek właściwy w świetle prawa na mocy art. 101 TFUE należy uznać za ukształtowany i skonfigurowany przede wszystkim przez odpowiedni organ regulacyjny w sposób wiążący także dla krajowego urząd ochrony konkurencji?
- 3) Czy, także w świetle przepisów zawartych w dyrektywie nr 2001/83/WE⁽¹⁾, a w szczególności w art. 5 odnoszącym się do pozwoleń na wprowadzenie do obrotu produktów leczniczych, art. 101 TFUE zezwala na uznanie za zamienny, a zatem na włączenie w granice tego samego rynku właściwego produktu leczniczego używanego off-label i produktu leczniczego posiadającego pozwolenie na wprowadzenie do obrotu w związku z tymi samymi wskazaniami terapeutycznymi?
- 4) Czy na mocy art. 101 TFUE, w celu określenia rynku właściwego istotne jest ustalenie, oprócz zasadniczej zamienności produktów farmaceutycznych po stronie popytu, czy podaż tych produktów na rynku została zapewniona zgodnie z przepisami prawnymi mającymi za przedmiot sprzedaż produktów leczniczych?